

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1533/2563

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ บริษัท ม. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 39,

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พ.ศ. 2542 มาตรา 5, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 60

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ 2 กับพวกร่วมกันทำธุรกรรมโอนเงิน รับโอนเงิน และถอนเงินผ่านบัญชีธนาคารซึ่งเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน และฐานร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดฐานฟอกเงิน รูปเรื่องข้อเท็จจริงเป็นการกระทำการภายหลังจากการกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน และฐานร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนแล้ว เป็นการกระทำเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวพันหรือต่อเนื่องกัน แต่ก็เป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายคนละฉบับกัน โดยตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มีเจตนารมณ์ที่ต้องการแก้ปัญหา เนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบการซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภท ได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น จึงต้องมีการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าว การกระทำของจำเลยที่ 2 แสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ 2 มีเจตนากระทำผิดต่อกฎหมายต่างกัน จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน หากใช่เป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท เมื่อมีการฟ้องร้องในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและฐานร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนแล้ว โจทก์จึงมีสิทธิฟ้องจำเลยที่ 2 ในความผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เป็นคดีนี้ได้ ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 5, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 และนับโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.2014/2553 ของศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 2 ในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1) (2), 60 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 1 ปี ลงโทษจำเลยที่ 2 จำนวน 12 กระทง เป็นจำคุก 12 ปี ลงโทษจำเลยที่ 3 จำนวน 11 กระทง เป็นจำคุก 11 ปี ลงโทษจำเลยที่ 4 จำนวน 13 กระทง เป็นจำคุก 13 ปี ทางนำสืบและคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้จำเลยที่ 3 และที่ 4 คนละหนึ่งในสาม

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 7 ปี 4 เดือน จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 8 ปี 8 เดือน ส่วนที่โจทก์ขอให้ปรับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.2014/2553 ของศาลชั้นต้นนั้น เนื่องจากจำเลยที่ 2 พ้นโทษแล้ว ไม่อาจนับโทษต่อได้ จึงให้ยกคำขอให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 แต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะฟ้องจำเลยที่ 1 ใหม่ภายในกำหนดอายุความ จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานร่วมกันฟอกเงิน 12 กระชง จำคุกกระชงละ 1 ปี รวมจำคุก 12 ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน อันเป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินกระชงละห้าปี จึงห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง ที่จำเลยที่ 2 ฎีกาว่า โจทก์นำสืบถึงเจตนาพิเศษอันเป็นองค์ประกอบของกฎหมายครบถ้วนถูกต้องตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 แล้วหรือไม่ นั้น เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่ปัญหาข้อกฎหมาย จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ 2 ในข้อนี้มานั้นไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยคดีคงมีปัญหที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ในปัญหาข้อกฎหมายเพียงประการเดียวว่า ฟ้องโจทก์คดีนี้สำหรับจำเลยที่ 2 เป็นฟ้องซ้ำกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.2014/2553 ของศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า ฟ้องโจทก์ระบุยืนยันว่า จำเลยที่ 2 กับพวกร่วมกันกระทำความผิดฐานรับโอนเงิน และถอนเงินผ่านบัญชีธนาคารซึ่งเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและฐานร่วมกันกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ซึ่งการกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและฐานร่วมกันกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ซึ่งการกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและฐานร่วมกันกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน แล้ว เป็นการกระทำเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวพันหรือต่อเนื่องกัน แต่ก็เป็นกระทำความผิดต่อกฎหมายคนละฉบับ โดยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นั้นมีเจตนารมณ์ที่ต้องการแก้ปัญหาเนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบการอาชญากรรมซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภทได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น จึงต้องมีการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าว การกระทำของจำเลยที่ 2 แสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ 2 มีเจตนากระทำความผิดต่อกฎหมายต่างกัน จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน หากใช้เป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทตั้งที่จำเลยที่ 2 อ้างว่า เมื่อมีการฟ้องร้องในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและฐานร่วมกันกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนแล้ว โจทก์จึงมีสิทธิฟ้องในความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เป็นคดีนี้ได้ ไม่ใช่เป็นการฟ้องร้องลงโทษจำเลยที่ 2 หลายครั้งในการกระทำความผิดครั้งเดียวซึ่งจะเป็นการละเมิดต่อกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights : ICCPR) ข้อ 14 (7) ซึ่งกำหนดไว้ว่า บุคคลย่อมไม่ถูกพิจารณา หรือลงโทษซ้ำในความผิดซึ่งบุคคลนั้นต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ หรือให้ปล่อยตัวแล้วตามกฎหมายและวิธีพิจารณาความอาญาของแต่ละประเทศแต่อย่างใด ทั้งการฟ้องร้องในคดีนี้ไม่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตแต่อย่างใด ฟ้องโจทก์คดีนี้สำหรับจำเลยที่ 2 จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.2014/2553 ของ

ศาลชั้นต้นฎีกาของจำเลยที่ 2 ชื่อนี้ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

สุพิศ ปราณีตพลกรัง · ประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา · อนันต์ แสนคุ้ม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1533/2563>